

عرفان حضرت زینب(س) بر مدار امر به معروف است

سیداسحاق حسینی کوهساری معتقد است عرفان حضرت زینب(س) آمیزه‌ای از شریعت، حقیقت، سیاست، جهاد، دانش و خردورزی است و بر مدار امر به معروف و نهی از منکر می‌گردد.

سیداسحاق حسینی کوهساری معتقد است عرفان حضرت زینب(س) آمیزه‌ای از شریعت، حقیقت، سیاست، جهاد، دانش و خردورزی است و بر مدار امر به معروف و نهی از منکر می‌گردد.

زینب در لغت به معنی درخت نیکومنظر است و گاهی زینت پدر معنا شده است. زینب کبری دختر بزرگ امام علی(ع)، از زنان فاضل، عالم و شجاع تاریخ است که در واقعه عاشورا همراه امام حسین(ع) بود. به مناسبت ولادت با سعادت ایشان در 5 جمادی الاول گفت‌وگوی ایکنا با حجت‌الاسلام سید اسحاق حسینی کوهساری را می‌خوانید.

حجت‌الاسلام سیداسحاق حسینی کوهساری، عضو هیئت علمی دانشگاه تهران پردیس قم در گفت‌وگو با خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، پیرامون شخصیت حضرت زینب(س) گفت: حضرت زینب(س) در یک شجره طیبه به دنیا آمدند؛ ایشان در زندگی خود از معصومیت جد، پدر مادر و دو برادر خود بهره گرفتند شاید کسی بگوید حضرت معصومه(س) نیز شخصیت بزرگی داشتند بله این چنین است و کسی درباره بزرگواری ایشان تردیدی ندارد اما معصومه(س) در مجاورت 2 امام معصوم زیست کردند اما حضرت زینب(س) از 5 شخصیت معصوم بهره گرفتند.

نویسنده کتاب پژواک اسارات افزود: شخصیت حضرت زینب(س) را باید از عصر عاشورا بشناسیم؛ شخصیت ایشان از عصر عاشورا به گونه‌ای دیگر جلوه می‌کند. این بانو در چادر اسارات منطق، حکمت، عقل و مدیریت پیامبر(ص)، شجاعت امیرالمومنین(ع)، دلسوزی حضرت زهرا(س)، حلم امام حسن(ع) و از خود گذشتگی امام حسین(ع) را یک جا به به دوش می‌کشند. این در حالی است که ایشان در واقعه کربلا بالای 50 سال سن داشتند.

این مدرس دانشگاه افزود: زمانی که حضرت فاطمه(س) حضرت زینب را به محضر پیامبر(ص) می‌برند، در چشمان مبارک پیامبر(ص) اشک جاری می‌شود. حضرت زهرا پرسید پدر چرا گریه می‌کنید که پیامبر فرمودند «فرزندم روزهای سختی را به چشم خواهد دید».

حضرت زینب(س) دارای عصمت صغری بودند

حسینی کوهساری اظهار کرد: به نظر من یکی از راه‌های شناسایی شخصیت حضرت زینب(س) بررسی القاب ایشان است؛ بیش از 50 لقب درباره شخصیت حضرت زینب(س) آمده است و من در کتاب «پژواک اسارت» 15 لقب برجسته ایشان را بررسی کردم؛ زینب مشهورترین لقب ایشان است که به معنی زینت است.

وی در ادامه به اشاره به دومین لقب حضرت زینب(س) گفت: ایشان دارای عصمت صغری بودند. امام خمینی(ره) در شرح محدثه بودن حضرت زهرا(س) فرمود «ما نمی‌توانیم بفهمیم محدثه بودن به چه معناست و عصمت صغری یعنی چه؟ اگر امامت به زن می‌رسید حضرت زهرا بعد از پیغمبر(ص) امام می‌شدند و حضرت زینب نیز می‌توانستند امام شوند چرا که این بزرگواران عصمت صغری داشتند».

وی در ادامه اظهار کرد: آیت‌الله خویی در خصوص محدثه بودن زینب کبری(س) می‌نویسد: خانمی که می‌تواند وصی امام باشد و بار امامت را بعد از جریان کربلا به دوش بکشد باید معصوم باشد منتها این خانم عصمت صغری داشتند در مقابل عصمت کبری ابا عبدالله.

حسینی کوهساری افزود: حضرت زینب(س) راوی خطبه فدک بودند. این خطبه یادگار حضرت فاطمه(س) است و ایشان راوی احادیث مادر و پدر خود بودند. ابن عباس می‌گوید من این روایت را از «عقیله بنی‌هاشم» نقل می‌کنم. عقیله به زنی می‌گویند که در میان خویشاوندانش گرمی و در خانه‌اش عزیز و ارجمند باشد.

نویسنده کتاب پژواک اسارت اظهار کرد: حضرت زینب(س) «عالمه غیر معلمه» بودند. این ویژگی به کسی اطلاق می‌شود که از سرچشمه آب خورده باشد؛ ایشان در زمان امیرالمومنین(ع) مفسر قرآن بودند زمانی که در مسجد برای بانوان تفسیر می‌کردند. امام علی(ع) از ایشان پرسیدند شما چه سوره‌ای را تفسیر کردید که ایشان فرمودند سوره مریم و بعد اشک در چشمانشان حلقه زد و گفتند پدر جان من از حدیث «ام ایمن» (حدیثی دال بر سربرهنگی حضرت زینب و سایر زنان اهل بیت(ع) در واقعه کربلا) خبر دارم. امام فرمودند چه کسی به شما این حدیث را گفت که حضرت زینب فرمودند مادرم فاطمه(س).

وی در ادامه گفت: پس حضرت زینب(س) به سرچشمه نبوت، امامت، عفت و تقوا متصل بودند. صاحب جواهر درباره ایشان می‌نویسد: «ایشان خود صاحب تقوا بودند و در آن مدتی که امام سجاد(ع) بیمار بودند مسئولیت‌های شرعی برعهده ایشان بود».

حسینی کوهساری در خصوص نایب بودن حضرت زینب(س) گفت: حضرت زینب نایب خاص امام حسین(ع) بودند. زمانی به «حکیمه خاتون» دختر امام محمد تقی(ع) می‌گویند کار ما به جای رسیده است که وصی امام یک بانو می‌شود ایشان به جدش خود ابا عبدالله حسین(ع)؟ اقتدا می‌کنند و می‌فرمایند «حضرت زینب(س) در یک مقطع وصی امام حسین(ع) بودند».

عرفان حضرت زینب(س)

این مدرس دانشگاه در خصوص عرفان حضرت زینب(س) گفت: عرفان زینب(س) با عزلت گرفتن بیگانه بود. عرفان ایشان جمع‌گرایی محض است و آمیزه‌ای از شریعت، حقیقت، سیاست، جهاد، دانش و خردورزی است؛ به عبارت دیگر عرفان ایشان عرفان حضور، حماسه و امر به معروف و نهی از منکر است.

وی در ادامه گفت: زمانی که عبيدالله بن زیاد به حضرت زینب گفت دیدی خدا با شما چکار کرد ایشان فرمودند «چیزی جز زیبایی ندیدم». ایشان در کنار بدن قطعه قطعه شده برادر خود می‌ایستاد و می‌گویند «خدایا این قربانی را از ما قبول کن». نویسنده کتاب پژواک اسارات افزود: امام خمینی(ره) با تاسی جستن از امام حسین(ع) می‌فرمود «ما مامور به وظیفه هستیم و پیروزی و شکست از آن خداوند است».

وی با اشاره به زهد حضرت زینب(س) گفت: ایشان از همه چیز زندگی خود دست جستنند. زینب(س) همسر «عبدالله بن جعفر» بودند همسر ایشان بسیار متمکن بود اما حضرت در طول سفری که همراه امام حسین(ع) بودند نان خود را به بچه‌ها می‌دادند امام سجاد(ع) می‌فرماید «دیدم عمه‌ام نشسته نماز می‌خواند به ایشان گفتم عمه جان چرا نشسته نماز می‌خوانید که فرمودند من 3 شب است که طعام نخورده‌ام».

وی در آخر گفت: نقش حضرت زینب(س) در واقعه کربلا افشاگری بدون درگیری بود؛ ایشان با افشاگری خود خون امام حسین(ع) را حفظ کردند؛ به تعبیر شهید مطهری این بزرگوار در لباس اسارات همچنان شیر بودند و ثابت کردند که شیر در قفس هم شیر است و انسان در بدترین شرایط هم می‌تواند به هدف خود برسد. ایشان مجلس یزید را به گونه‌ای هدایت کردند که یزید در همان مجلس برای امام حسین(ع) روضه گرفت و این کار از عهده هر کسی بر نمی‌آید.